

DIDIM

(DIDIMA)

Stěhování z chatrčí do měst. Při podrobnějším zkoumání nákladu si asi všimnete, že žluté kolečko je nové, že se vezou satelitní antény,....

Byzantský kostelík

Archaicky vypadající kašna před restaurací.

Zdejší restaurace. V této rezervované místnosti se očekává příjezd svatebčanů.

Jdeme tedy do „zahrádky“ a objednáme si kávu.

Servírují ji v takových
mrňavých hrnečkách
(u nás doma to pijeme
z půllitrových)

Modelka demonstruje mrňavost hrnečku

Netuším, zda a kolik zdejší obchody, obchůdky, restaurace platí za „zabor veřejného prostranství“, ale i u „kamenných“ obchodů a restaurací převážná část obchodní činnosti probíhá pod širým nebem.

V Didim(ě) jsme využili příležitosti, podívat se trochu na „rub“ zdejších novostaveb.
Ovšem opět došlo ke střetu předsudků a reality.

Tato chatrč má plastová okna (to v našich cikánských „čtvrtích“ nenajdete, ledaže by jim to zajistili konšelé okradením daňových poplatníků) a na střeše dvě satelitní antény.

Ulička sice vypadá nevábňě, ale přesto si lze všimnout nových omítnutých zdí . Zkuste zdejší lidi slušně pozdravit a uvidíte vstřícné úsměvy.

Opatrně s předčasným úsudkem. Opět je vidět satelitní anténa, zásobník vody se solárním ohřevem, přístřešek na auto, a v té hromadě odpadu vyřazená velká lednička, plastový nábytek, pytle se zbytky cementu,... (čili věci příslušející k již vyspělé civilizaci). Těchto hromad jsme viděli více a zřejmě se to pak hromadně naloží na nákladňák a odveze na skládku či k recyklaci.

Tento kamenný dům vpravo má novou střechu i s hřebenači, ozdobnou mříž a plastová okna s ještě nalepenou ochrannou folií. Elektrický kabel hyzdí dnes nejen Turecko. Vedle domu sloup veřejného osvětlení.

Střet starého s novým. V popředí ulice je již klasická žulová dlažba i dlažba zámková. Za hradbou kamenných zdí a kůlen, novostavba se spirálovým schodištěm na terasu. Starý dům je neobydlený, určený ke stržení nebo rekonstrukci.

Na ulici zámková dlažba (je tam běžný automobilový provoz). Dvorek vypadá sice dílem nevábňě, dílem romanticky, ale ta chatrč už je neobydlená (ostatně všelijaké kůlny na našem venkově nevypadají jinak) a na domku v pozadí je vidět televizní anténa, je tam tedy i přivedeno elektrické vedení. Sladké tajemství: zhruba 200 metrů odtud je nádherné nové sídliště s věžáky i rodinnými domy.

Modernizace starého domu. Vpravo v „garáži“ je složen stavební materiál, rekonstrukce dále pokračuje.

Bezejmenná ulička u Apolónova chrámu

Chatrč + turecká vlajka + satelitní antény + nová motorka + probíhající rekonstrukce výměny oken.

Hlavním turistickým tahákem Didim(y) jsou trosky Apollónova chrámu.

Tento chrám vlastně nikdy nebyl dostavěn, ač se stavěl 600 let. Dokončení bylo přerušeno nástupem křesťanství. (Náš chrám sv. Víta měl štěstí, že byl po stejné době dokončen ještě před nastolením „komunistického náboženství“.)

Apollónův chrám

Vstup je placený, ale od plotu je vidět to podstatné.

Apollónův chrám

Kašna před byzantským kostelem.

Kemal Tatíček zde patří k prodejně koberců.

Na koberce jsme málem šlápli, jsou rozprostřeny i na dlažbě.

DİDİM HALICILIK

Prodejna koberců. Nebyly drahé, ale jak je dopravit do Česka?

Ukázky místní květeny.

Umí-li člověk alespoň pár tureckých slov, snadno se domluví s novým kamarádem – Turkem.

MILÉT

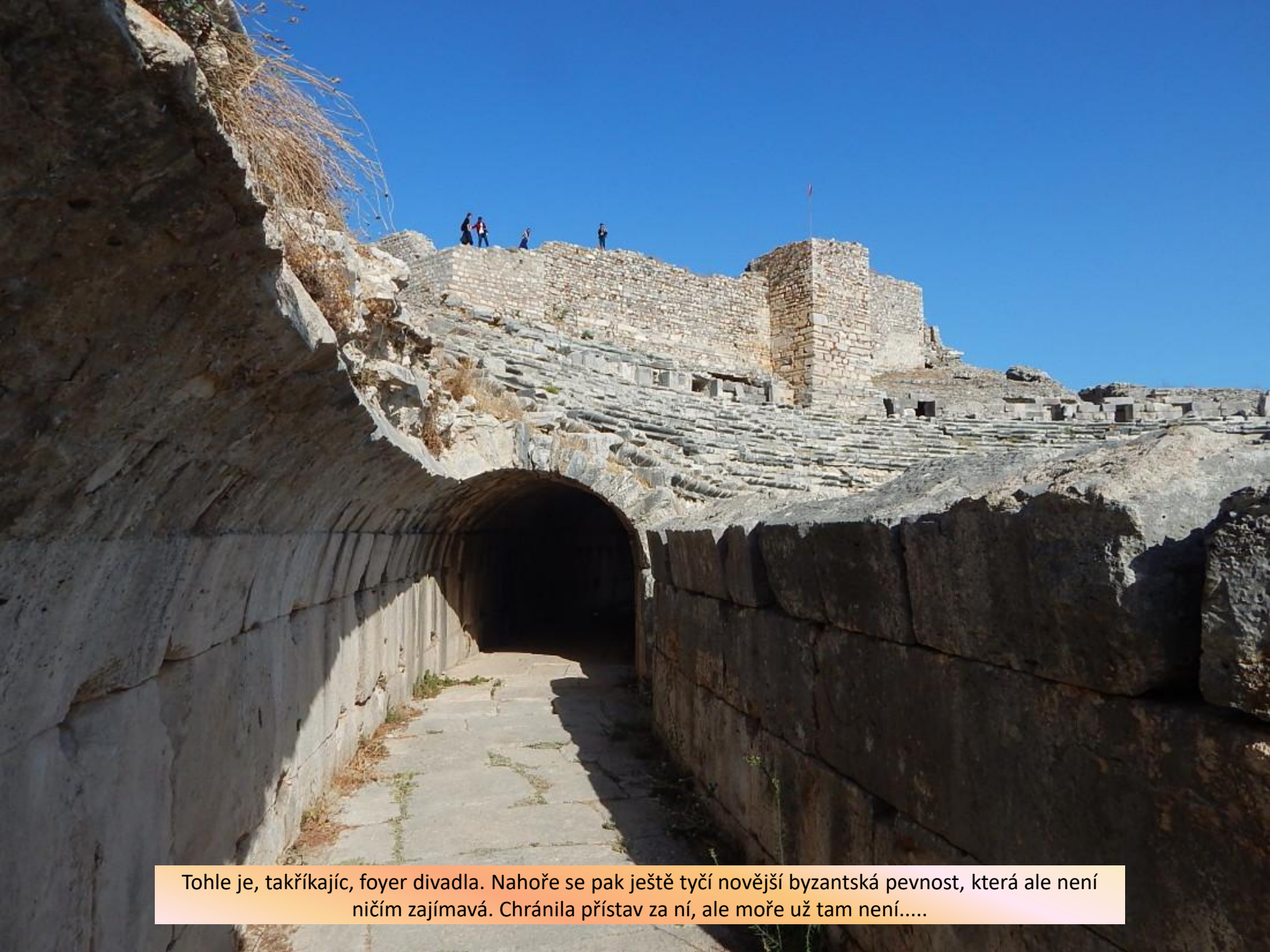
Vstup do divadla. Tady si člověk připadá opravdu mrňavý.

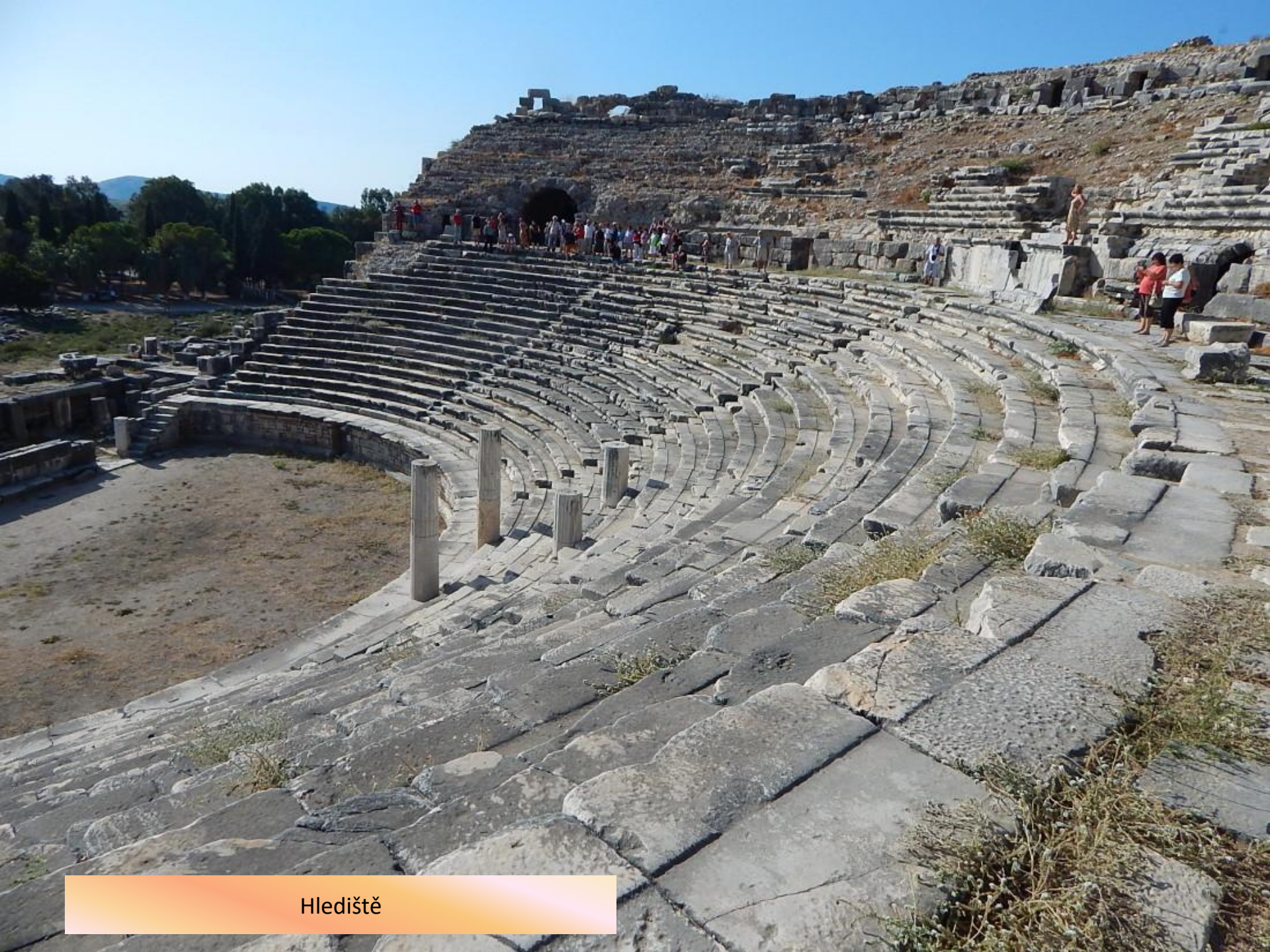
Tady jsem k jistému pobavení publika prohlásil: „Už vím, proč se Národnímu divadlu říká Zlatá kaplička....“

... protože vedle tohoto to nic jiného, než kaplička není.“

Tohle je, takřikajíc, foyer divadla. Nahoře se pak ještě tyčí novější byzantská pevnost, která ale není ničím zajímavá. Chránila přístav za ní, ale moře už tam není.....

Hlediště

Tu som!

Tady je to trochu nepřehledné (z hlediska urbanistického). Ani články na internetu či zdejší orientační cedulky do toho nevnášejí moc jasno a je to předmětem obecnějších stížností turistů. Kdysi bylo toto město totiž obklopeno mořem, to ustoupilo pod nánosy řeky Meandros a je nyní vzdáleno asi 10 km. Označení zřícených objektů jako „přístavní brána“ apod. se tedy mívá s realitou a pochopením.

K nejzachovalejším objektům patří (jako obvykle) římské lázně. Stavěny, aby odolaly vodě, odolaly staletím.
Faustiny lázně, pohled do šatny (vskutku!) a tělocvičny.

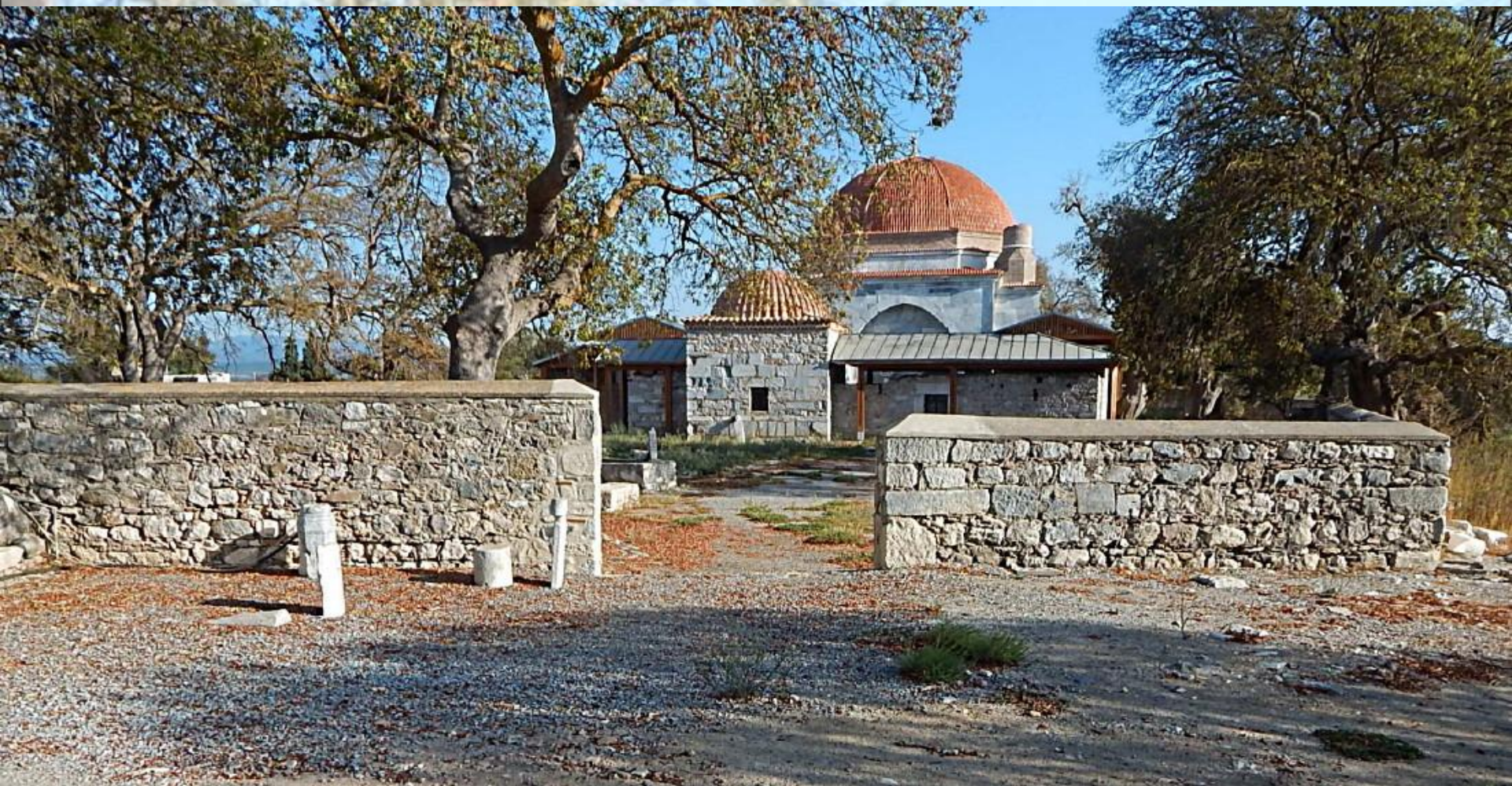

V lázních byly místnosti a bazény na studenou vodu, teplou vodu, výtopna, relaxační místnost a další podobné vymoženosti.

Faustiny lázně

Byzantský kostelík

Faustiny lázně. Prostranství vlevo by měla být jižní agora (tržiště, shromaždiště).

AFRODISIAS

Směr Afrodiasias

Cestou jsme viděli kuriozitu: Turecká vlajka mezi minarety

Pole už jsou sklizena

Zemědělská usedlost. Nový traktor zn. New Holland – těch tu je vidět nejvíce.

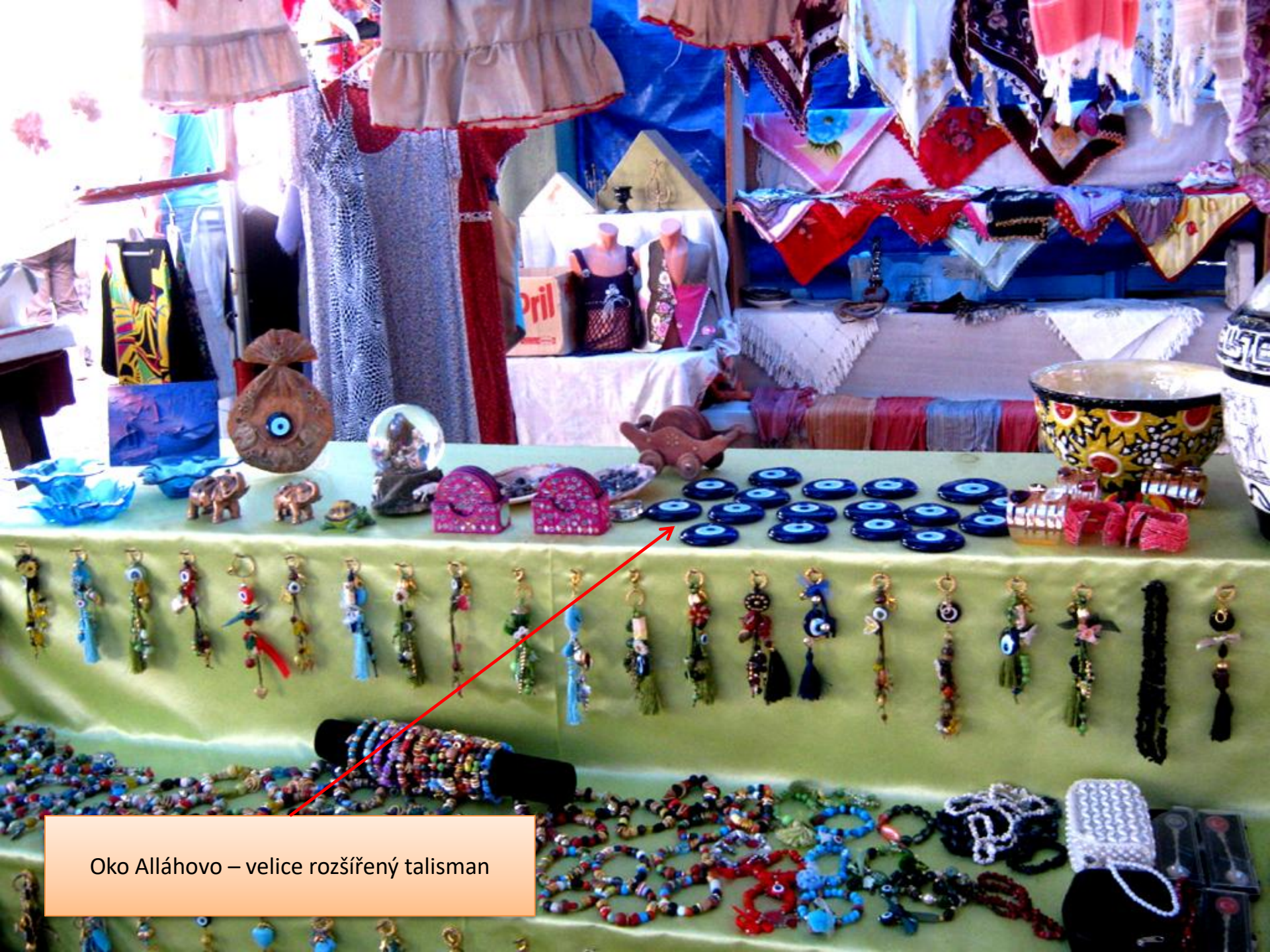
Čekání na neobvyklou přepravu od našeho autobusu do Afrodisias

Zatím okoukneme zboží zdejších trhovců – například harémové kalhoty

Oko Alláhovo – velice rozšířený talisman

Afrodisias
Müzesi
←

↑ Karacasu
Aydın

Převahu zajišťuje traktor New Holland s valníkem. Tak se do něj navalíme.

Pěkný stroj, proč tu ale není Zetor?

Hned za branou Afrodisias se jeví záhodno navštívit zdejší WC.
Uznejte, že to s běžnými představami o Turecku není moc v souladu.

Některé vykopávky jsou zatím volně uloženy a čekají na správné umístění. Často totiž sloužily jako základní kameny okolních budov, a teprve po likvidaci některých vesnic byly znovuobjeveny a jsou sem vraceny.

Budova vpravo v pozadí je Muzeum

Hlava se buď nedochovala nebo je v některém muzeu

LION

AK

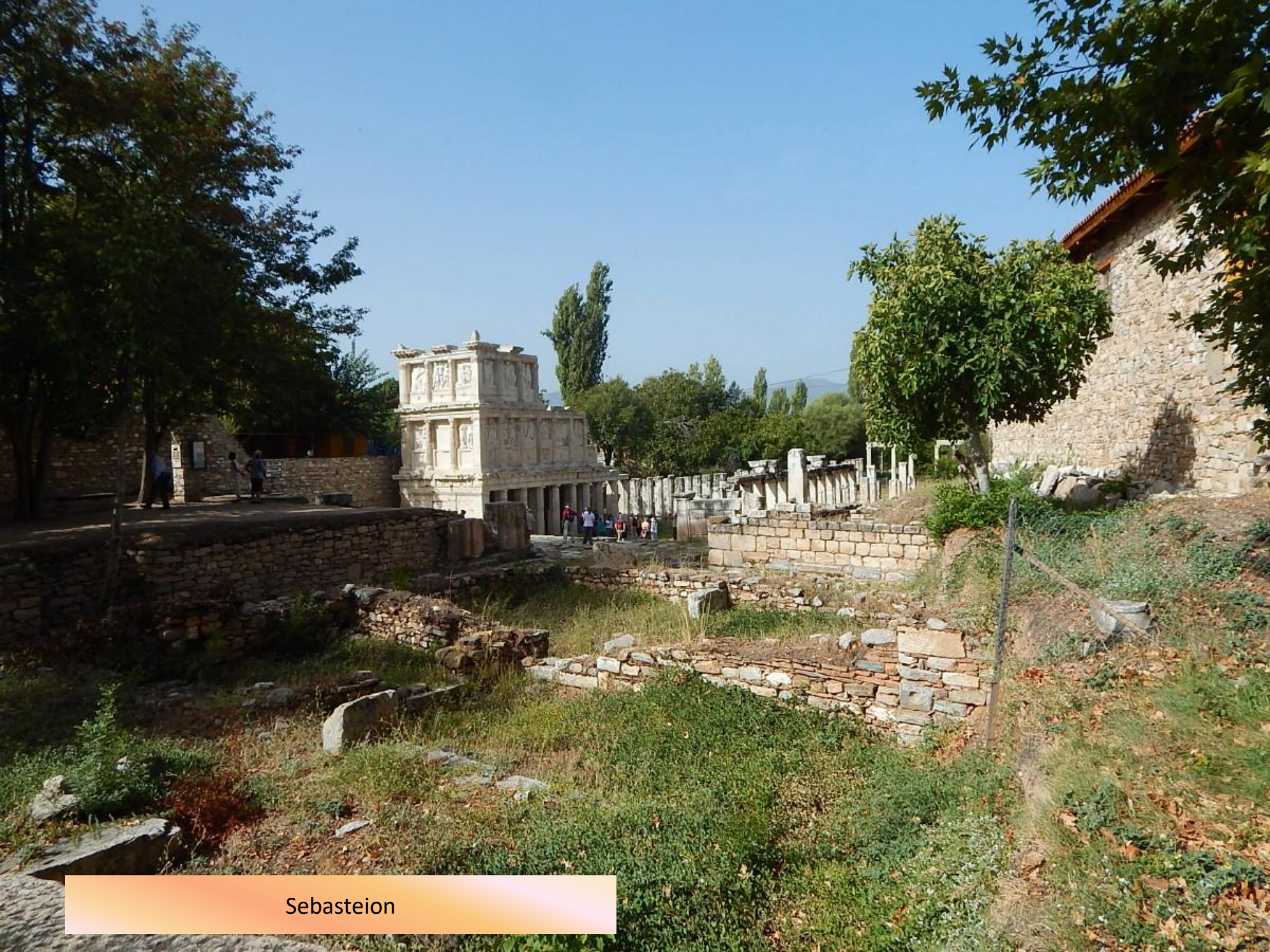
TETRAPILON
Tetrapylon →

AFRODİT TAPINAGI
The Temple of Aphrodite →

ŞTADYUM
Stadium →

Socha lva, jedna noha chybí....

Sebasteion

Sebasteion (Augusteum) – stavba sloužící k oslavě římské císařské moci. Byla náhodně objevena někdy v roce 1979

Divadelní masky

Divadelní masky

Prostor před (či pod?) divadlem – výhled směrem na bývalou východní bránu

Agora (tržiště, shromaždiště,...)

Divadlo. Divadla mívala dřevěnou střechu, ta se pochopitelně do dnešních času nedochovala.

Trosky Hadriánových lázní

Agora

Hadriánovy lázně

Zde je vidět, jak se postupně hledá, co k čemu patřílo

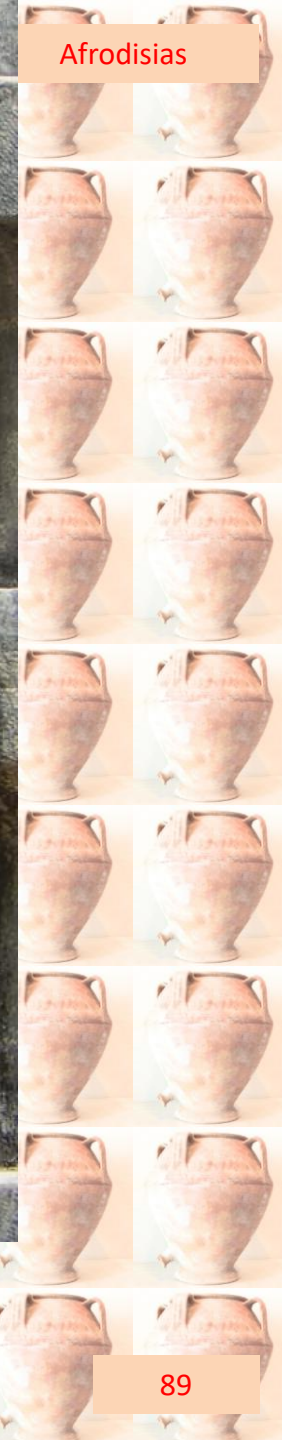

Biskupský palác. V popředí řemeslnické dílny, v pozadí Afroditin chrám

Odeon či Bouleuterion

Lví tlapy na okraji každé „lavice“ v hledišti.

Chlapec na delfínu

Afroditin chrám.

Sloupy Afroditina chrámu

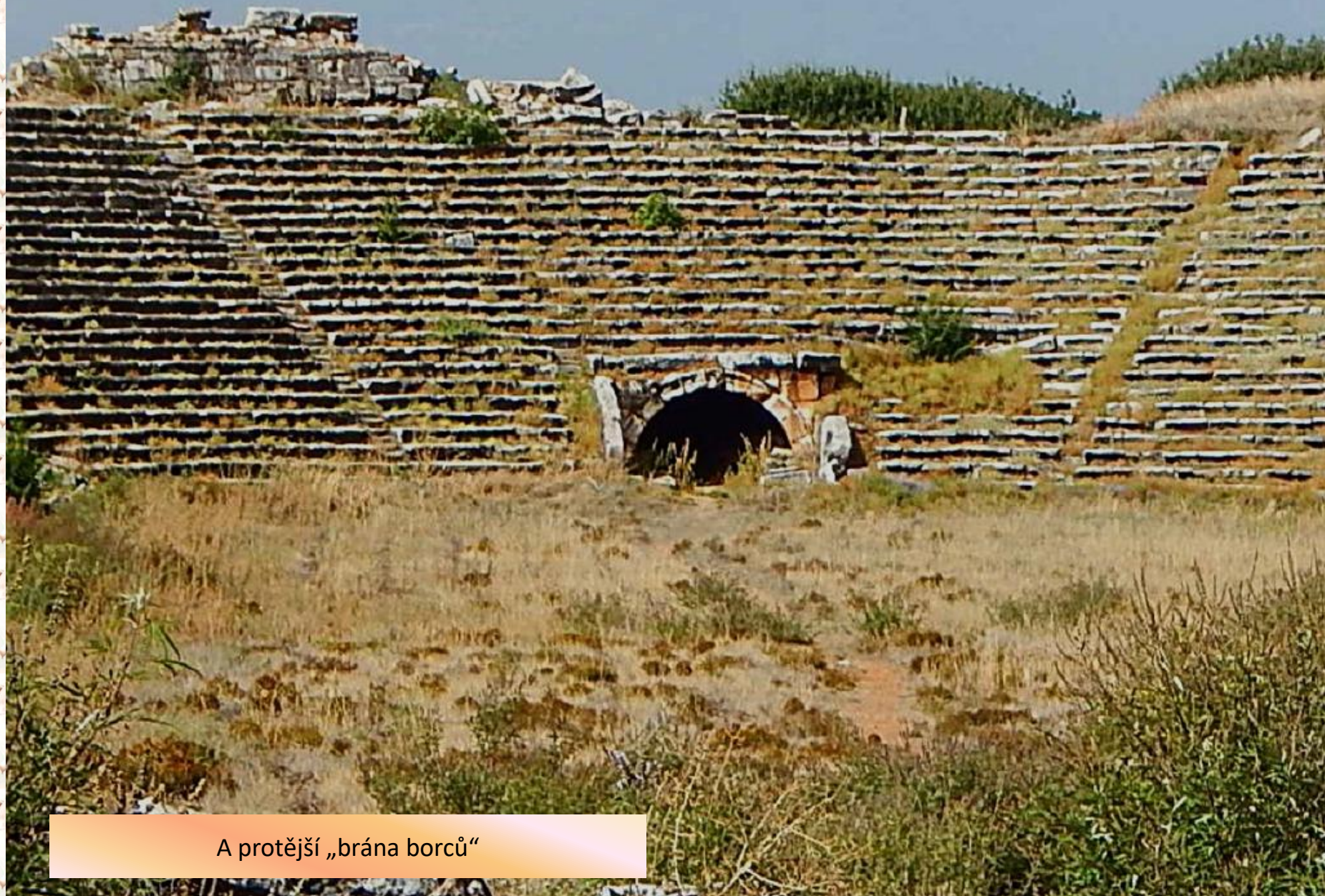
Afroditin chrám

Stadion

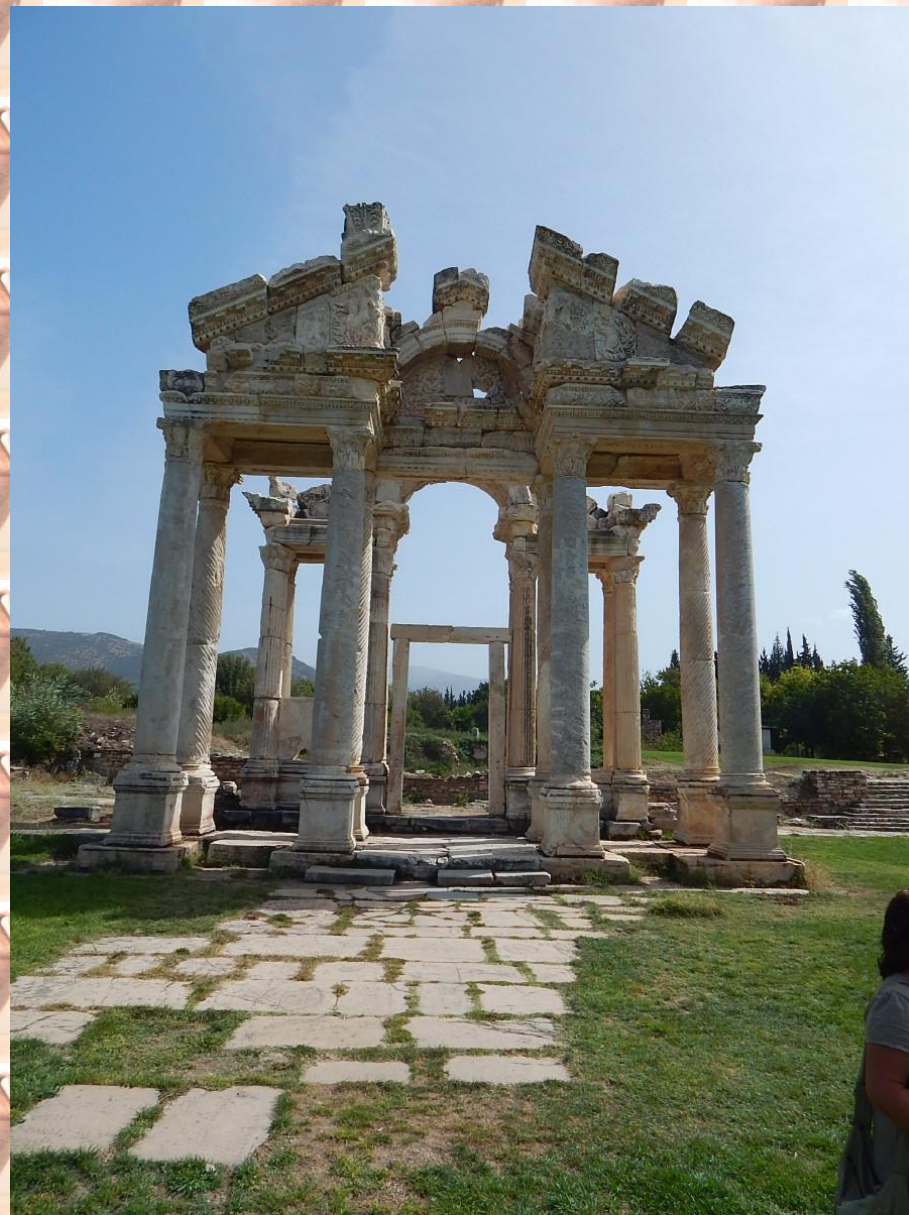
„Brána borců“ ☺

A protější „brána borců“

Tohle je vlastně brána ke vstupu do areálu Afroditina chrámu – Tetrapylon.

Tetrapylon

Hrob archeologa na místě působení

Písmena a,b,c neznal,
ale zformuloval slavnou větu děsící
české pitomce.
Pythagorovu.

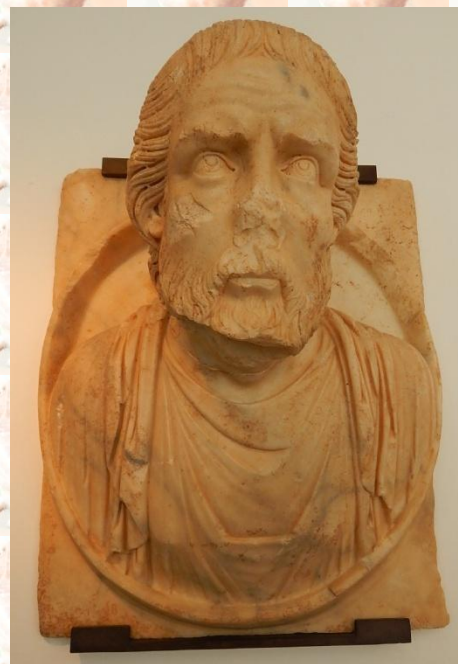
Slavnou větu
„Vím, že nic nevím“ patrně
neřekl přesně takto, ale
vyplynula z jeho způsobu
myšlení a mluvení.
Položil základ evropské filosofie
a je znám jako
Sokrates.

Bylo-li potřeba uctít olympijské
vítěze, aristokraty, vojevůdce ...
obraceli se na něj, aby napsal
oslavnou báseň. Psal je na zakázku
a jmenoval se Pindaros.

(Jistý) Alexandros

(Jistý) Filozof

Správce provincie
Oikoumenos

Většina soch pochází z Hadriánových lázní

KREMASYON KABI
KREMATION CUP
Hellenistic/Hellenistic

Postavy z řecké historie a mytologie

Tři Grácie asi není třeba představovat.

Toho vraždícího mladíka se všichni báli.
Nakonec zemřel na vlastní strach.
Zde ho na počátku kariéry korunuje vavřínovým
věncem jeho matka Agrippina. Měl mnoho
jmen, ale nejznámější je
Nero.

(Jo, a mimochodem: tu matku zabil také.)

BELEDİYESİ

Opouštíme Afrodísias

Návrat na

ROZCESTNÍK